

* * * * *

Τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Ἱερώνυμος Λεγκράνζ, ἐνῶ εἰργάζετο παρ' αὐτὸν ἡ ἀδελφή του, ἀπετελείωσεν ἐτέραν ἐπιστολὴν τοῦ «Δίσκ», ἣτις ἐμελλε νὰ ἐκτυπωθῇ εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἐκείθεν νὰ διαπεραιωθῇ εἰς Παρίσιους. Ἦτο ἡ μακροτάτη καὶ καλλίστη τῶν ὅσας ποτὲ γράψαι καὶ οὐδεμίαν ὑφίστατο ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἐντυπώσεως, ἣν καὶ παρήγεν εἰς τὰς λέσχας καὶ ἄλλα δημόσια μέρη, ὅπου θ' ἀγινώσκετο ἀπλήστως.

Μετὰ ποίας εὐχαριστήσεως ὁ Ἱερώνυμος ἐπανεγίνωσκε, μετέ-
 ἄλλαι, διώρθου καὶ ἠυτρέπιζε τὴν ἐπιστολὴν! « Πόσον εἶνε γλυ-
 ῦ, » ἐσκέπτετο, « νὰ γινώσκη τις καὶ νὰ αἰσθάνηται ὅτι τὰ
 γραφόμενά του θέλουσι προκαλέσει προσοχὴν καὶ ἐπιδοκιμασίαν!
 — ὅτι, ἀπὸ κελλίου, ἄθλιος ἐξόριστος, ὡς ἐγὼ, δύναται νὰ ποιῇ
 σχυροὺς μονάρχας καὶ τοὺς ὑπουργοὺς των νὰ τρέμωσιν ἐξ ὀρ-
 γῆς! Ἐὰν μὴ ἦτο ὁ προδότης ἐκεῖνος Καρτούς, θὰ εἶχον ἀκόμη
 τὴν εὐχαρίστησιν νὰ παρατηρῶ τὰς φυσιογνωμίας τῶν ἀναγνω-
 σάντων τὰ ἔργα μου — τοῦ νὰ ἴδω μὲ τοὺς ἰδίους μου ὀφθαλ-
 μοὺς τὴν λύπην ἢ χαρὰν, ἥς ὑπῆρξαν πρόξενα — τοῦ ν' ἀκούω μὲ
 τὰ ἰδίά μου ὦτα τὰς κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις ἐκείνων, οὓς αἱ εἰρω-
 ναὶ μου συνεχίνουν καὶ ἐνδιέφερον! »

« Νὰ σοὶ κυμβαλίσω, Ἱερώνυμε, ἥδη ὅτε ἔληξαν αἱ ἐργασίαι
 σου; »

« Ναί, ἀκριβῆ μου, τεμάχιόν τι ἐγερτήριο — τεμάχιον μάχης
 — ὅπως διασκελίζω τὴν μικρὰν ταύτην αἵθουσαν καὶ νομίζω
 αὐτὸν μονάρχην καταπατοῦντα πλῆθος ἀνταρτῶν, ἀρπάγων καὶ
 ποικιτῶν. Ἀντουανέττα, θέλεις χρηρῇ μανθάνουσα ὅτι σήμερον
 ἐξῆλθ' ὁ μισθός μου. Ἀντὶ τριῶν λιρῶν καθ' ἑβδομάδα διὰ τοὺς
 ἡμέρους μου θὰ λαμβάνω πέντε. ὦ! ἐὰν ποτε ἐπανακτῇσωμεν
 τὴν περιουσίαν ἡμῶν ἐν τῇ φιλτάτῃ Γαλλίᾳ, πόσον χραιοσιὰ θέ-
 λει εἶσθαι ἡ ἀνάμνησις τῶν ἡμερῶν τούτων, καὶ πόσον εὐγνωμο-
 νίας θὰ ὤμεν πάντοτε πρὸς τὴν χώραν ἐκείνην, ἣτις ἐφιλοξένησε
 καὶ ὑπερησπίστη ἡμᾶς δυστυχοῦντας, καὶ παρέσχεν ἡμῖν τὰ μέ-
 γα, δι' ὧν νὰ διχτηρηθῶμεν ἀνέτως καὶ ἐντίμως! »

* * * * *